közöljék. A görögöknél már a köszöntési mód chairete! — örvendjetek — is tanusitja természetes vidámságukat, s ez bizonyára szebb, mint korunkban azon köszöntési mód, melylyel mindenkit legalázatosabban biztositunk szolgálatkészségünkről, — de csak szóval.

A vidám emberek nemcsak boldogok, hanem rendesen jók is, mentek az irigységtől, megszólás- és rágalmazástól. Csak azon lehet csudálkozni, hogy a régiek az éjjeli baglyot tartották a bölcsesség jelképének. A nevetés füszere az életnek, s vidámsággal sokkal könyebben türjük az élet bajait, mintha fejünket verjük a falba. Midőn Latour-Marbourg a csatában egyik lábát elveszitette, az operátió alkalmával igy szóllott könnyező szolgájához: „Ne sirj, ezután legalább csak egy csizmát kell tisztitanod“! A haldokló Salviani ismét életre nevette magát, midőn szolgái kifosztva őt szétszaladtak s kedvenc majma a cardinálisi föveget fejére téve, a tükör előtt csinositotta magát.

A vidámság a nevelésnek egyik leghatalmasabb eszköze. Maga Kant ajánlotta, hogy a gyermekeket, különösen a leányokat, korán hozzá kell szoktatni az erőltetés nélkül való mosolygáshoz, mert az arcvonások derültsége lassanként a kedélyben is lemásolódik s ebből ered a vidámság, barátságos indulat és a jóakarat mindenkivül szemben. A anya komor tekintete és az atya vesszője már az első években megfosztja a gyermekeket vidámságuktól.

A szellemi nevetés tárgya, egyszersmind testi érzeteket is kelt s annál inkább gyönyörködtet, minél élénkebb annak váltakozása. Már Seneca tudta, hogy: „quidquid animum erexit, etiam corpori prodest.“ (A mi a lelket felélénkiti az a testnek is használ.) A tréfás, másokat megnevettető emberek született orvosok, s már csak ezért is különös pártolást érdemelnek a színészek és ugynevezett „nagy mókák.“ A régi udvari bolondok helyébe — kik gyakran az udvaroncok egész seregénél okosabbak voltak — a nevetők rendjét lehetne felállitani. A régiek azon szokása, hogy asztal mellett a bolondok tréfái által szereztek jó kedvet és kinevették magukat minden fogás után, valódi orvosi alapelveken nyugszik: az öröm kitörése mozgásba hozza lelket és testet, elősegiti az emésztést, kigőzölgést és vérkeringést, élénkiti az egész szervezet müködését és igy bátorságot ad. A nevetés hatása olyan, mint a köhögésé, tüsszentésé, csakhogy kellemesebb. Könnyebbséget okoz. Egy beteg földes ur ágyához hivatta községéből az iskolás gyermekeket, hogy imádkozzanak érette. Egyik kis gyermek olyan ájtatosan imádkozott egy régi ujságlapból, hogy a beteg e felett való nevetésében meggyógyult. Born Mária Therézia kivánatára már a szentségekkel is el lett látva, midőn egy szerecsen lép be hogyléte felől tudakozódni; Born nővére ijjedtében elkiáltá magát: Jézus Mária! még az ördög is elviszi! A beteg görcsösön nevetett s egészsége helyreállott. Ha az ember egy jó vigjátékot végig nevetett, kétszeres étvágygyal ül a vacsorához s a nők azért képesek hosszasabban helyt ülni, mivel többet nevetnek mint a férfiak.

(Folytatása következik.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A képviselők** egy része az országgyülés első ülésén magyar diszruhában jelent meg, a mint a kir. várlakból az ünnepélyes megnyitásról jöttek. Ezek közt különösen feltünt Simonyi Ernő arany sinoros nyusztprémes bársonymentéjével és kócsagtollas kalpagjával. Szerb György pedig tüzérhadnagyi egyenruhájával tünt fel.

— **A sepsi-szentgyörgyi nőegylet** közelebbről küldöttségileg fogja átnyujtani Cserey Jánosné ő ngának az elnökké lett megválasztatásáról szóló jegyzőkönyvi kivonatot. A nőegylet már megkezdette müködését; — egyelőre hetenként egyszer: szombaton fillérestélyeket rendez. Az első ilyen fillérestély mult szombaton tartatott szép számu közönség jelenlétében; az estély kedélyes mulatságokkal folyt le.

† **Necrolog.** Báró Szentkereszty Zsigmondné, szül. gr. Haller Anna folyó hó 21-én Bunban jobb életre szenderült. A boldogult holttestét ma szállitják haza Árkosra, hol a családi sirboltban örök nyugalomra fog helyeztetni. Béke poraira!

— **Glück Mór** alvinci birtokos a napokbn kétezer forintot adományozott a sebesültek javára a főispánság utján. Ezen nem közönséges nagylelküségért a belügyminiszter köszönetet nyilvánitott.

— **Kiskoru hadkötelezettek.** A s.-sztgyörgyi városi rendőrség ma délben kidoboltatta, hogy az 1877., 1878. és 1879-ik évben született hadkötelezettek jelentkezzenek hétfőn a városi tanácsnál. Nem tudjuk, mennyiben fognak az apró hadkötelezettek megfelelni az előljáróság kivánságának, annyi azonban valószinü, hogy az 1870-ik évben „született“ hadfiak helyett mégis csak a mamák lesznek kénytelenek berukkolni.

— **A sétatéren** lakó családok, valamint mások is, kik utjokat néha a sétatér felé veszik, — ugy hisszük, hogy szivesen fogadnák, ha azok, kiket illet, nemcsak a füvet kapartatnák le a sétatér mellett elvonuló ut széléről, hanem egyszersmind a sáncot is ásatnának oda. Az esős idő maholnap beáll és akkor az amugy is fövenyezetlen és teljesen elhanyagolt sétatéren járni lehetetlen lesz. Sepsi-Szentgyörgy városának egy cseppet sem válik dicsőségére, hogy a város ez egyetlen szépségét elhanyagolja. Bezzeg másképen bánnának el vele a német városokban! De hiába, nekünk minden ugy van jól, a hogy van.

— **Tüz.** Utóbbi időben annyira gyakoriakká váltak a tüzesetek Háromszéken, hogy alig telik estve, melyen itt vagy amott az ég piros ne volna. Hogy mi okozza e körülményt, — azt kitudni igen bajos. A legtöbb tüzeset, azt hisszük, ügyetlenségből történik. Mult vásárnap Dálnokban volt ujolag tüz. Három tehetős gazdának csüre, istálója és egész évi takarmánya lett a lángok által megsemmisitve. A gazdák igen okosan cselekednének, ha vigyáznának cselédjeikre s mennyire lehet, korlátoznák a máris tulságosan elterjedt papirszivarok használatát, melynek gondatlan eldobálása leghamarább idéz elő szerencsétlenséget.

— **Ft. Nagy Péter**, erd. ref. püspök és kir. tanácsos, mint a conventi nagy bizottság elnöke a bizottság tagjait nov. 9-ikére hivta meg Budapestre tanácskozásra. E nagy bizottság föladata az ugynevezett debreceni és budapesti albizottságok munkálatainak s illetőleg az egyesülésre hivatott egyházkerületeknek e munkálatokra tett megjegyzéseinek tárgyalása és a konvent tanácskozásai alá leendő előkészitése.

— **Meteor.** Kalksburgból irják: E hó 18-ikán este egy negyed 8 órakor látni lehetett egy szép meteort, mely északról dél felé, látszatra magasan a rodanni hegy teteje fölött esett le. Amint enyészett, 2—3 meternyi fényes csikot hagyott maga után; küiönös zugás is volt hallható, mely erősebb mint milyet a szél okozhatott.

— **Szenzációs öngyilkosság.** Bécsben rendkivüli feltünést kelt egy férfi öngyilkossága, kit évek sora óta a közbizalom városi tanácsossá és képviselővé tett, s ki az összes városi szegény- és árvaügyet kezelte. Späth József, igy hivták a szerencsétlent, tegnap d. e. elhagyta lakását s a taborutcai „Angol királynőben“ szobát bérelt. Hosszabb idei ott tartózkodás után leadta a kulcsot a kapushoz, azt mondván, hogy sétálni megy s majd visszajön. — 12 órakor vissza is jött s többé nem hagyta el szobáját. Kopogtattak ajtaján, s minthogy válasz nem érkezett, erőszakkal kinyitották az ajtót. Späth félig levetkezve, az ágy előtt feküdt vértócsában; kezében ött csöves revolvert szoritott. Négy csőben még benn volt az éles töltés — az ötödik a holt ember szivében fészkelt. A halál rögtönös lehetett, mert a holttest már meg volt merevedve. — Az asztalon több kulcs, egy jegygyürü, egy lepecsételt és Späthné asszonyhoz intézett levél, s egy cédulán ez a nehány szó volt: „Kérem küldjék ezt a levelet nőmnek s ovatosan adják tudtára atörténteket.“ A holttestet azonnal a városi halottaskamrába vitték. A 60 éves embert — mint sejtik — zilált vagyoni viszonyok, szerencsétlen üzletek, adósságok vitték a végzetes tettre.

— **Ki a gyilkos?** A „Corriere delle Marche“ közli Anconából e hó 13-áról: Az itteni esküdszék előtt e napokban érdekes pör kerül tárgyalásra. 1876-ban ugyanis Jesiből való bizonyos Bincit ép akkor ölték meg pisztolylövéssel, midőn a lakása közelében levő vendéglőbe akart belépni. — A gyilkosság gyanuja Luci Pacificora és ennek fiára Ivancescora esett, kik már régóta viszályban éltek a meggyilkolttal. Minthogy azonban az öreg Pacifico alibijét igazolta, egyedül fiát fogták pörbe, s el is itélték 20 évi fegyházi büntetésre. — Nehány nap előtt Pacifico megjelent a törvényszék előtt s tanukkal is bizonyitotta, hogy voltakép ő és nem fia a gyikos. Az esküdtszéknek most ismét össze kell ülni és határozni: ki a gyilkos, az apa-e vagy fiu, vagy mindkettő?

— **Uj sziget a Sarktengerben.** A „Bergesposten„ Tromsőből következő táviratot kapta: E. Johanessen, a ki épen visszatért, Novaja Szemljától messze keletre volt és sept. 3-án a hosszuság 66, és az északi szélesség 77° 35' alatt egy szigetet fedezett fel, melyet „Ensomheden“ (magány) névre keresztelt. A sziget 2¼ mértföld hosszu, lapos, legmagasabb pontja 100 láb; a hótól ment, vegetációja szegény, de a madárélet rajta gazdag. A tenger nyugat, észak és kelet felé jégtelen volt, ellenben délkeletre uszójeget észleltek. Bizonyos puha állatok létezése mutatja, hogy az ár a sziget nyugati partját érinti; az északi oldalon az ár erősen délkeletre hajt. A jégviszonyok mindenütt kedvezők voltak, ha nem jöttünk nagyon közel a szibériai száraz földhöz, az ujonnan felfedezett sziget tehát valamivel délkeletre fekszik az osztrák-magyar expedició által 1873—74-ben kikutatott vidéktől.

— **Dugába dőlt amerikai párbaj.** Egy lábrahágás s ez által előidézett nyakonvágás egy fővárosi közhelyen elég volt két fiatal embernek arra, hogy amerikai párbajra keljenek, A golyóhuzás után 36 órával, a feketegolyósnak főbe kellett magát lőnie. Ez a határnap reggelén oda fut egy barátjához, hogy adjon neki 10 frtot. Megkapván ezt beváltotta ezüst pénzre s elment ellenfeléhez, s a 10 frtot egyenkint a fejéhez vágdosta. A furcsa történet megfejtése im ez: A fiatal ember halálnapja reggelén a következő levélkét kapta ellenfelétől: „Uram! Ön velem tegnap amerikai párbajt vivott, fekete golyót huzott, s ha becsületes ember, ma délig köteles magát főbelőni. Nagy pénzszükségbe keveredve, hajlandó vagyok önnek visszaajándékozni az életét, ha nekem még ma 10 frtot lesz szives fizetni. N. N.

— **Szerelmes levél — regényből.** A „Journal P.“ ezt irja: Egy fiatal ember szerelmi lángra lobbant egy fiatal hölgy iránt, kivel megismerkedett, de kit a szóbeli társalgás hatalmával nem tudott meghóditani. Végre levélirásra szánta el magát. Többször belekezdett, de nem tudta ugy folytatni, hogy hatásra számithatott volna. Olvasni kezdett regényeket, Feuillettol Montepinig minden hires és nem hires regényiró müvét átlapozta, hogy érzelméhez méltó kifejezéseket találjon. Talált is egy „Vicomte Raphael“ cimü 3 kötetes regényt és benne e levelet „Elize! Imádlak, s tied leszek, ha nem akarod is. Nem egyesülhetvén a földön, egyesülünk az égben. A sirig és siron tul is a tied. Meglád!“ E levelet leirta szóról szóra és elküldte imádott hölgyének. A fiatal hölgy a levélre a következő választ küldte meg: „Raphael! Ne halj meg, hanem olvasd végig mint a 3 kötetet és meglátod, hogy Elize nem lehet a tied, mert a 365-ik lapon férjhez megy Brisonhoz. Kérlek jöjj el a lakodalmamra. A három kötet ára 4 frank. Michel Lévy kiadása. Kölcsönkönyvtárban is megkapható. — Elize“

— **Hörcsögök agyonharapták.** Grebenácsról irják a „T. L.“-nak, hogy egy ottani parasztcsalád, kimenvén a kukoricaföldre tengerit törni s magával vivén 7 hónapos fiucskáját, kit ott helyt divatos teknőben a kocsi mellé a földre helyezett s mit sem gyanitva, dolga után nézett. Midőn egy idő mulva a kocsihoz visszatért, rémületére azt vette észre, hogy a teknőben fekvő csecsemőt bal füle körül a hörcsögök csontig marták össze, — minek következtében a gyermek nemsokára meghalt.

— **A ki nem tudott várakozni** Egy pozsonyi lakatoslegény ritka példáját szolgáltatta a napokban az ifjui türelmetlenségnek. Mindenáron katona szeretett volna lenni, de még csak 19 éves lévén, nem fogadták el, hanem azzal biztatták, hogy majd jövőre besorozzák. A fiatal legény 2 nap óta eltünt. Hátrahagyott vándorkönyvébe beleirta, hogy a „cibil“ életet többé nem birja elviselni és a Dunába ugrik. Eddig még nem sikerült kitudni, hogy a bomlott fejü legény csakugyan végrehajtotta-e szándékát.

— **Gyilkos és öngyilkos anya.** N. Juliánna nagyváradi lakos ezelőtt 4 hónappal megfojtotta hat hetes gyermekét, s ezt a nagy temetőbe elásta. A rendőrség kikutatta e bünteny, az anyát elfogta, a gyermek holttetemét pedig felásatta. A kétségbe esett asszony e miatti szégyenében és félelmében a városi börtönben egy kendővel felakasztotta magát. De az örök ideje korán észrevették s még elég jókor lemetszették, hogy életben maradjon s kiszenvedje büntetését.

— **Uszó vashajó.** Szombaton délelőtt bocsátották vizre a dunagőzhajózási-társulat ó-budai hajógyárában a Bécs melletti nuszdorfi Duna-ágat elzárandó vashajót, az ugynevezett uszó kaput, — mely Engerth báró tervei szerint készül és most Ó-Budán négy mozditható vaslábat kapott, a melyekre e hajó nagy jégtorlódásnál fölállitható, ez által megakadályozandó, hogy a jég a hajót egészen a fenékre nyomja, a vizet egészen elzárja s igy a jég fölött elmehessen. — Ezen kivül a hajó egyik oldalon megfefelelő számu jégtörő vasvédet kapott, melyeken a torlódó jég szétmorzsolódik. A 8000 mázsa nehéz hajó könnyedséggel iramodott a Dunának roppant nagy hullámokat verve föl.

— A **blagofon.** A párisl „Figaro“ egy uj találmányt hirdet. Neve „blagofon“. A sok „fon“ után azt hiszi, ennek iesz legnagyobb jövője. Van már tele-fon; utána jött a fo n-ograf. A telegraf és Guttenberg tönkre vannak téve, sőt még a stenograf is kimegy a divatból. De mindez semmi. Ki ne tudná, hogy megszületett a mikro-fo n s vele együtt a mega-fo n. A süketek számára való, ez elveszi a hallást. Az ember a nagy lármát a megafonon át rendkivül gyengéd susogásnak, enyelgésnek hallja. Bizonyára magyar miniszterek számára találták fel, hogy népgyülési szónoklatokat hallgathassanak végig. Most Edisson, az amerikai tudós találta fel a Gazo-fo n t. A Figaro azt mondja, hogy ez a legujabb amerikai „edision“, a yankee szellem legujabb kiadásu müve. A gazofon feleslegessé teszi a gázt, mert fényesebben világit, mint ez; megdönti a gőz óriási erejét, mert nagyobb erőt fejt ki; feleslegessé teszi a tüzelő fát és szenet, mert mindezeknél jobban melegit. Uj gyárak keletkeznek, hogy értékesitsék a fontos találmányt, s az egész eddigi gyáripar, mely gázzal, gőzzel és szénnel külön-külön működött, egyszerre tönkre megy, mert a gazofon egymaga helyettesiti e három eddig különvult erőt. De mindez semmi. Éljen a blagofon! A franczia „blageur“ körülbelől annyit jelent, mint „szelet csapni“ s ez a blagofon olyan gépezet, mely csodálatos szelet csinál s e szélneh az a furcsa tulajdonsága van, hogy észrevétlenül kisepri az ember zsebéből a könnyü bankjegyet. Ez a leguniversalisabb gépezet, mert valamennyi uj találmány blagofonnal müködik.

— **Hatodik közlemény** a sepsi-sztgyörgyi nők segélygyüjtő bizottságához a Boszniában megsebesültek javára történt szives adakozásokról. Gyárfás Etelka kisasszony gyüjtőivén: Özv. Szuliman Jánosné, Simó Dénes, dr. Szász István, Bodor Domokos, Kovács Lajosné, Séra Polixena 1—1 forint.